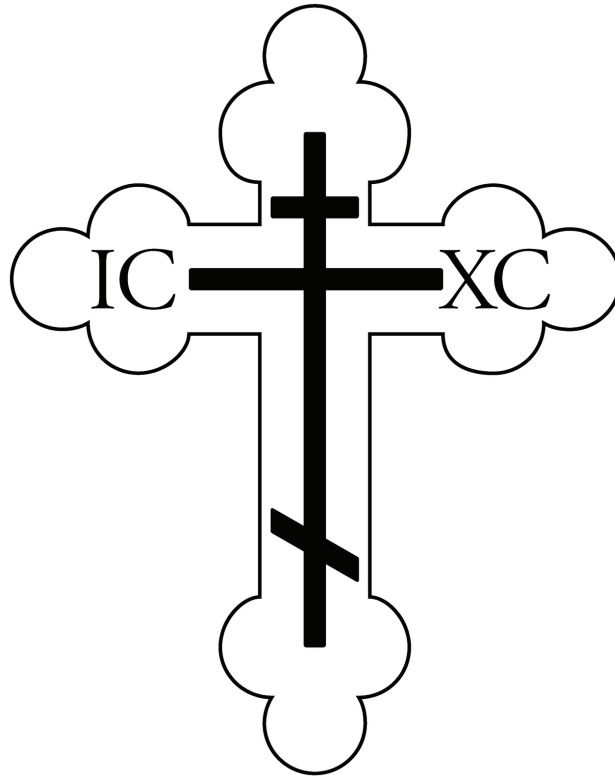

**SLUJBA
CUVIOASEI AGAFIA
DE LA CUȘELĂUCA**

(9/22 iunie)

***Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
Nicodim
Episcop de Edineț și Briceni***

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

Dacă sîntem în perioada Pentecostarului se cîntă 3 stihiri ale praznicului și 5 ale Cuvioasei, iar dacă nu sîntem în perioada Pentecostarului, atunci se cîntă stihirile Cuvioasei pe 8, fiecare stihiră de 2 ori.

După obișnuitul psalm, se cîntă: Fericit bărbatul..., starea întii.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 2-lea:

Podobie: Cînd de pe lemn...,

Cu credință și cu dragoste din pruncie ai urmat lui Hristos, Celui ce S-a răstignit pentru noi, iar prin răbdarea îndelungatelor suferințe, te-ai făcut locaș desăvîrșit al Duhului Sfînt. Pentru acesta, de Dumnezeu înțeleptită Maică Agafia, roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Supunîndu-te poruncii Maicii Domnului, te-ai arătat desăvîrșită ascultătoare la chemarea ei și înfruntînd cu credință greutățile trupului, te-ai învrednicit de darul facerii de minuni. Pentru aceasta, toți adunați fiind, strigăm ție fericită maică: nu înceta a cere să se mîntuiască sufletele noastre.

Deși pruncă fiind, ai lepădat iubirea părintească pentru dragostea lui Hristos, și căutînd a-I urma Lui, aleasă de Dumnezeu ai fost pentru a

sluji celor suferinzi și din nevoi. Pentru aceasta, cuvioasă maică, cu credință îți srigăm: nu înceta a cere să se mîntuiască sufletele noastre.

Credincioasă fiind chemării tale, maică Agafia, nu te-ai uitat la neputința trupului, ci cu rîvnă ai împlinit ascultarea ta pînă la sfîrșitul vieții tale și astfel în sfințenie sfîrșindu-ți calea, te-ai învrednicit de Împărăția cerurilor împreună cu fecioarele cele înțelepte.

Slavă...,

Sălășluindu-te în locașurile cele cerești și primind răsplata pentru ostenele tale, de la Dătătorul a tot binele, cuvioasă maică, te-ai învrednicit bucuriei celei nespuse, văzînd fața lui Hristos Dumnezeu, unde pururea Îl slăvești împreună cu cetele îngerilor.

Și acum..., a Praznicului sau a Născătoarei:

Trecut-a umbra Legii cînd Darul a venit; că precum rugul cel aprins nu se mistuia, așa și tu, Fecioară, ai născut și fecioară ai rămas. În locul stîlpului de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mîntuirea sufletelor noastre.

V O H O D: Lumină lină...

P R O C H I M E N U L zilei

P A R E M I I L E

**De la Înțelepciunea lui Solomon,
citire:**

(V, 16-24; VI, 1-3)

Dreptii în veci vor fi vii și de la Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dînșii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta, vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mîna Domnului, căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui și va întrarma făptura spre izbînda vrăjmașilor, îmbrăca-Se-va în ziua dreptății și-Și va pune Lui coif judecata cea nefățarnică. Lua-va păvăza nebiruită sfințenie și va ascuți cumplită minie întru sabie, și va da război împreună cu dînsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgețile fulgerilor și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi, și, din mîna cea aruncătoare de pietre pline, se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării și rîurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotri-va lor duhul puterii și ca un vifor va vîntura pe ei, și va pustii tot pămîntul fărăde-

legii, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți dar, împărați și înțelegeți, învățați-vă, judecătorilor marginilor pămîntului. Ascultați, cei ce stăpîniți mulțimi și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpînirea și puterea de la cel Preaînalt.

**De la Înțelepciunea lui Solomon,
citire:**

(III, 1-9)

Sufletele dreptilor sînt în mîna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele munca. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuți a muri și s-a socotit pedeapsire ieșirea lor, și mergerea de la noi - sfărîmare, iar ei sînt în pace. Că înaintea feței oamenilor, de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dînșii și i-a aflat Sieși vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei și ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării sale vor străluci și ca scînteile prin paie vor fugi, judeca-vor limbi și vor stăpîni popoare, și va împărăți întru dînșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dînsul vor înțelege adevărul și credin-

cioșii în dragoste vor petrece cu Dînsul, că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

**De la Înțelepciunea lui Solomon,
citire:
(IV, 3-15)**

Dreptul, de va ajunge să se sfîrșească, întru odihnă va fi, că bătrînețile sînt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețile sînt înțelepciunea oamenilor și vîrsta bătrîneților viață neșpurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcîndu-se, L-a iubit; și, viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înțelepciunea să înșele sufletul lui. Că rîvna răutății întunecă cele bune și neînfrînarea poftelor schimbă gîndul cel fără de răutate. Sfîrșindu-se peste puțin, au plinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceea, S-a grăbit a-l scoate pe dînsul din mijlocul răutății. Și popoarele văzînd și necunoscînd, nici punînd în gînd una ca aceasta, că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihira praznicului, sau stihira hrămului și stihirile Cuvioasei, glasul al 2-lea:

Prăznuind cinstita pomenire a cuvioasei Agafia, cu credință să o lăudăm pe ea, ca una ce s-a făcut biserică vie a lui Hristos Dumnezeu.

Petrekerii celor fără de trupuri, te-ai arătat următoare prin răbdarea suferințelor, prin înfrînare și prin cîntarea cea necontenită a psalmilor, fericită maică, ceea ce ești vrednică de laudă.

Slavă...,

Căutînd totdeauna spre cele de sus, ai călătorit pe calea cea îngustă din pruncia ta, cuvioasă maică. Pentru care și făcîndu-te locaș Duhului, în cîntări lăudîndu-te, te ferim.

**Și acum..., a Praznicului,
sau a Născătoarei:**

Lauda robilor tăi, ești Născătoare de Dumnezeu, îndrăzneala și puterea și slava și adevărata desăvîrșire a nădejdi noastre.

LA STIH O A V N Ă, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești...

Ca o grabnică ajutătoare te-ai arătat tuturor, fericită maică, săvîrșind minuni mărețe,

căci a binevoit Cel Preaînalt a te preamări prin darurile Sale, iar noi, adunați fiind, într-un glas slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Lui.

Dăruindu-te întru totul lui Dumnezeu, ai fost împodobită cu Harul Duhului Sfânt, săvîrșind minuni neconținute, cuvioasă maică, și acum pe cei ce aleargă la ajutorul tău, de boli și neputințe îi slobozești, ca izbăviți fiind să slăvească pe Dătătorul a tot binele pe Hristos, Mîntuitorul suflelor noastre.

Stih: Cei ce nădăjduiesc în El vor înțelege adevărul și credincioșii în dragostea Lui vor fi.

Răsărit-ai în pămîntul Moldovei, de Dumnezeu înțelepțită maică Agafia, și, nevoindu-te în locașul Adormirii Maicii Domnului din Cușelăuca, te-ai arătat preaslăvită făcătoare de minuni, celor ce cu credință vin și se roagă ție.

Slavă...

Astăzi luminat prăznuiește locașul Maicii Domnului și cu bucurie se veselește, căci are în sine cinstitele moaște ale fericitei Agafia, care izvoarăsc mulțime de minuni celor ce vin și cer cu credință, iar noi, adunați fiind, în cîntări

duhovnicești, lăudîndu-o, o ferim.

Și acum..., a Praznicului sau a Născătoarei:

Iată s-a împlinit proorocia lui Isaia: că, fecioară fiind, ai născut, iar după naștere, ca și mai înainte de naștere ai rămas; că Dumnezeu era Cel ce S-a născut, pentru aceasta și firile le-a înnoit. Ci, o, Maica lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în biserica ta, nu le trece cu vederea, ci, ca aceea care ai purtat în brațele tale pe Cel milostiv, spre robii tăi milostivește-te și-L roagă să mîntuiască sufletele noastre.

La binecuvîntarea pîinilor

T R O P A R U L, gl. 8:

În răbdarea crucii tale ai dobîndit mîntuirea, iar în cîntarea neconținută a psalmilor, te-ai învrednicit de rugăciunea curată, Fericită Maică Agafia. Întru care și darul facerii de minuni și darul întrajutorării ai primit de la Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L să lumineze și să mîntuiască sufletele noastre. (de 2 ori)

Apoi a Praznicului sau acesta:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... (o dată)

LA UTRENIE

Dacă sîntem în perioada Penticostarului, atunci la Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul Praznicului de două ori, Slavă..., al Cuvioasei, Și acum..., al Praznicului. Dacă nu sîntem în perioada Penticostarului, atunci la Dumnezeu este Domnul... troparul Cuvioasei, de două ori, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei – al Învierii: Cea ce pentru noi..., o dată.

După Catisma întii, sedea, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Pruncă fiind, ai părăsit casa părinților tăi pentru a te închina sfinților ce s-au nevoit în Lavra Peșterilor din cetatea Kievului, și neajungînd a-ți săvîrși dorința pentru încercările cele întîmplate, ocrotită ai fost de Cel Preaînalt, pentru care și schimbîndu-ți viața, te-ai arătat cu adevărat slujitoare a voii celei dumnezeiești, fericită maică Agafia.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, sau a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, care ești ușa cea cerească, izbăvește din nevoi și primejdii pe cei ce aleargă cu cedință la tine, ca să mărim preasfîntă nașterea ta, spre mîntuirea sufletelor noastre.

După Catisma a doua, sedea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Aflîndu-te în fîntîna cea părăsită timp de trei ani, deși neputincioasă fiind, ocrotită ai fost de un sfînt înger, din poruncă dumnezeiască, și hrană cerească primind, te-ai întărit în harul cel dumnezeiesc, cuvioasă maică.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, sau a Născătoarei:

Preacurată Fecioară, te-ai arătat mai sfîntă decît Heruvimii și Serafimii, născînd pe Făcătorul zidirii, pe Care neîncetat roagă-L să miluiască pe robii tăi, cei ce te măresc pe tine.

Se cîntă Polieleul: „Robii Domnului”. Apoi aceste mărimuri:

Mărimu-te pe tine, sfîntă cuvioasă maică Agafia, și cinstim sfîntă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos Dumnezeului nostru.

Cu aceste stihuri:

- 1. Așteptînd, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.**
- 2. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.**
- 3. Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.**

4. **Schimbat-ai plîngerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.**
5. **Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.**
6. **Cîntați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui.**

**Iar după sfîrșitul stihurilor, se cîntă:
Slavă..., glasul 1-ii:**

**Slavă Ție, Treime Sfîntă:
Părinte, Cuvinte și Duhule
Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeule.**

Și acum..., același glas:

**Bucură-te, ceea ce ești cu
dar dăruită, Marie, Domnul
este cu tine, zicînd: și prin
tine cu noi.**

**Aliluia, Aliluia, Aliluia, Sla-
vă Ție Dumnezeule. (de 3 ori)**

După polieleu,

S E D E A L N A, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

**Prin voia cea dumnezeiască, ai fost găsită de păstorul
Dimitrie, și adusă în casa părintească, cunoscut-au toți
bogăția harului ce era asupra
ta, prin vindecarea și tămăduirea celor neputincioși, cu
rugăciunile tale, fericită mai-
că Agafia.**

**Slavă..., Și acum..., a Praznicului,
sau a Născătoarei:**

**Preacurată Fecioară, ceea
ce ești primitoarea Luminii,**

**luminează sufletul meu cel
întunecat de patimi, ca puru-
rea cu credință și cu dragoste
să te măresc pe tine.**

Antifonul întîi, glasul al 4-lea.

Din tinerețile mele...

P R O C H I M E N, glasul al 4-lea:

**Scumpă este înaintea Dom-
nului moartea cuvioșilor Lui.**

**Stih: Ce voi răsplăti Domnului pen-
tru toate cîte mi-a dat mie?**

Toată suflarea...

Evangelhia de la Matei XXV, 1-13

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

**Pentru rugăciunile cuvioa-
sei maicii noastre Agafia, Mi-
lostive, curățește mulțimea
greșelilor noastre.**

Și acum...,

**Pentru rugăciunile Născă-
toarei de Dumnezeu, Milosti-
ve, curățește mulțimea greșe-
lilor noastre.**

**Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule,
după mare mila Ta și, după mulțimea
îndurărilor Tale, curățește fărădelegile
noastre.**

Și stihira, glasul al 6-lea:

**Ca o grabnică ajutătoare
te-ai arătat tuturor, fericită
maică Agafia, săvîrșind mi-
nuni mărețe, căci a binevoit
Cel Preaînalt a te preamări
prin darurile Sale, pe care noi,**

adunați fiind, într-un glas slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

C A N O A N E L E

Canonul Praznicului sau al Născătoarei de Dumnezeu (Paraclisul) pe 8 și canonul Cuvioasei, pe 6, glasul al 6-lea:

Canonul Cuvioasei

Cîntarea I, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ca pe uscat umblînd Israel cu urme prin adînc, pe prigonitorul Faraon, văzîndu-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cîntare de biruință să-I cîntăm.

Adunîndu-ne astăzi toți, împreună duhovnicește să ferim pe cuvioasa Agafia, prin care harul dumnezeiesc revărsă mulțime de minuni, și să slăvim pomenirea ei.

Din pruncie ai fost crescută în dragoste pentru Hristos, de către evlavioșii tăi părinți, Căruia I-ai slujit cu rîvnă toată viața, fericită maică.

Slavă...,

Deși pruncă fiind, cu rîvnă înflăcărată, ai căutat cele de sus și adevărate, pentru care și vas ales al Duhului Sfînt te-ai arătat, cuvioasă maică Agafia.

Și acum..., a Născătoarei:

Avîndu-te pe tine rai înțelegător, care ai primit în pîntece pe Hristos, lemnul vieții, cinstindu-te, te preaslăvim Fecioară.

Cîntarea a 3-a:

Irmosul:

Nu este sfînt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Înflăcărată după cele cerești, deși pruncă fiind, ai pornit spre Lavra Peșterilor din Kiev, arătînd prin aceasta rîvna inimii tale, de a urma pe cei ce au dobîndit mîntuirea.

Iubind pe Hristos cu desăvîrșire, nu te-ai împutînat pentru căderea în fîntîna cea părăsită, ci încredințîndu-te Celui Preaînalt, te-a făcut vas ales al harului Său.

Slavă...,

Trei ani aflîndu-te în fîntîna cea părăsită, deși neputincioasă fiind, ai fost ocrotită de harul dumnezeiesc prin îngerul care îți slujea și întărită fiind cu hrană cerească.

Și acum..., a Născătoarei:

Biserică și locaș dumnezeiesc al Cuvîntului fiind, Născătoare de Dumnezeu, fii mie curățire de greșalele mele, Preasfîntă Mireasă dumnezeiască.

S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Te-ai arătat vas curat Celui ce pentru milostivire S-a făcut asemenea nouă, lui Hristos Celui iubitor de oameni, Care și te-a învrednicit de darul facerii de minuni și a moșteni Împărăția cea de sus. Pentru aceasta, strigăm către tine, cuvioasă maică, rugîndu-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli și mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului sau a Născătoarei:

Pe Cuvîntul Tatălui, prin cuvînt L-ai zămislit și mai presus de cuvînt L-ai născut și după naștere mai presus de fire și de cuvînt, iarăși ai rămas fecioară ca și mai înainte de naștere.

Cîntarea a 4-a:

Irmosul:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstită Biserică cu dumnezeiască cuviință cîntă strigînd, din cuget curat întru Domnul prăznuim.

Aflată fiind și adusă în casa părinților tăi, cunoscut-au toți harul lui Dumnezeu ce era asupra ta, prin minunile săvîrșite cu rugăciunile tale.

Aleasă și unsă de harul Duhului Sfînt, multora ai fost ajutătoare în boli și neputințe, cu rugăciunile tale, fericită maică.

Slavă...,

Nu te-ai scîrbit de neputința trupului nici de mulțimea bolilor, fericită, avînd ochii minții totdeauna privind la cele cerești.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, gonește norii sufletului meu și-mi dă, Stăpînă, ca să privesc curat frumusețea cea mîntuitoare, a Celui ce negrăit a strălucit din preasfînt pîntecul tău, spre lumina neamurilor, preacîntată.

Cîntarea a 5-a:

Irmosul:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mîneacă la Tine, cu dragoste, mă rog, luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, Cel ce chemi din negura greșelilor.

Plecîndu-te voii Stăpînului tău, cuvioasă maică, și făcînd toate cele plăcute Lui, ai primit Evanghelia, adusă ție ca întărire în slujirea ta.

Primind poruncă de la Născătoarea de Dumnezeu, de a-i sluji în locașul închinat Adormirii ei, te-ai arătat grabnică ascultătoare la cele poruncite ție, fericită Maică.

Slavă...,

Ducînd viață curată și ascultătoare arătîndu-te întru toate, cinstită maică, ai părăsit casa părintească și te-ai sălășluit în locașul închinat Preacuratei Fecioare.

Și acum..., a Născătoarei:

Negrăit chipul nașterii tale, limbile pămîntenilor și ale îngerilor îl cinstesc, slăvindu-te pe tine Stăpînă, cea mai înaltă decît toate făpturile.

Cîntarea a 6-a:

Irmosul:

Marea vieții văzînd-o înălțîndu-se de viitorul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergînd, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Avînd totdeauna în gura ta rostirea psalmilor și privirea minții îndreptată spre cele

cerești, ai primit ca dar de la Preacurata Fecioară rugăciunea curată, fericită maică.

Luminîndu-te cu strălucirea Duhului, la ochii cei înțelegători ai sufletului, ai căutat mai mult spre privirea la cele înalte, de Dumnezeu înțelepțită maică Agafia.

Slavă...,

Dobîndind cele desăvîrșite și urcînd pe scara faptelor bune, te-ai înălțat spre înălțimea vederii celei înțelegătoare, primind de la Hristos arătările cele de taină și dumnezeiești.

Și acum..., a Născătoarei:

Din pîntecele tău cel sfînt, a răsărit Soarele dreptății cel neapus, și pe cei credincioși i-a luminat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară preacîntată.

C O N D A C U L, glasul al 2-lea:

Dorind viață desăvîrșită, supusă ai fost poruncii Maicii lui Dumnezeu și cu tărie răbdînd bolile și îndelungata suferință, te-ai învrednicit de darul facerii de minuni, Fericită Maică Agafia, grăbește spre ajutorul nostru, celor ce cu credință pururea te chemăm pe tine.

ICOS

Veniți, adunarea monahilor, și mulțime iubitoare de prăznuire, cu cîntări duhovnicești să lăudăm pe vasul cel plin de daruri, pe podoaba fecioarelor, pe cercetătoarea celor bolnavi, pe ascultătoarea cea grabnică în nevoi, pe fericita Agafia, cea de Dumnezeu aleasă, care dă tuturor tămăduiri, căci a dobîndit dar de minuni cu dumnezeiască poruncă.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioșilor tineri; iar pe haldei arzîndu-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul la plecat a striga: *Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri!*

Primind cele adevărate și păzind vrednicia cea după chipul Celui ce ne-a răscumpărat pe noi, dăruiește har îmbelșugat celor ce cu credință aleargă la ajutorul tău.

Locaș preafrumos și plin de daruri te-ai arătat, de Dumnezeu înțelepțită maică, tuturor celor ce te cheamă cu credință și aleargă la mijlocirea ta.

Slavă...,

Ai strălucit ca o stea, cu razele faptelor bune și prin mi-

nunile tale, te-ai făcut cunoscută tuturor, fericită maică, tămăduind pe cei ce cu credință se roagă ție.

Și acum..., a Născătoarei:

Vindecă patimile sufletului meu, ceea ce ai zămislit Izvorul nepătimirii, Fecioară, și-mi dă mie ploi de umilință, cele ce-mi pricinuiesc mie acolo mîngîiere, Născătoare de Dumnezeu, preasfîntă.

Cîntarea a 8-a:

Irmosul:

Din văpaie rouă ai izvorît cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristose, cu singură voința Ta; pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Sosind vremea plecării tale, și împărtășindu-te cu Tainele cele dumnezeiești, te-ai învrednicit de a dobîndi cele nestricăcioase și veșnice, fericită maică.

Bogăția harului Duhului Sfînt s-a arătat întru tine, cuvioasă maică, luminîndu-te cu raze dumnezeiești, asemenea părinților celor de demult.

Binecuvîntăm pe Tatăl...,

Pe Împăratul Hristos pe Care L-ai slujit din pruncie, de Dumnezeu aleasă maică,

te-a învrednicit de a petrece în Împărăția cea neînserată împreună cu cetele cele nematerialnice.

Și acum..., a Născătoarei:

Moise mai înainte văzînd rugul nears, aprinzîndu-se cu foc în Sinai, mai înainte a închipuit pîntecele tău, Maică Preacurată. Căci zămisind focul cel dumnezeiesc, nu te-ai ars, ci ai născut pe Făcătorul lumii, Dumnezeu și om.

Cîntarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar printrine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvîntul întrupat. Pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Săvîrșind alergarea cea pămîntească, fericită, ai primit cununa ostenelilor tale, urcîndu-te la cele cerești și împărățind cu cetele cele de sus.

Bucură-te, mulțime iubitoare de prăznuire, și te minunează, că oase goale izvorăsc tămăduiri și se dau celor ce vin cu credință vindecări în dar, pentru rugăciunile cuvioasei Agafia.

Slavă...,

Saltă și te veselește locașul Preacuratei Fecioare și tu popor credincios, că ai dobîndit rugătoare și mijlocitoare la Cel Preaînalt pe fericita maică Agafia.

Și acum..., a Născătoarei:

Lăudăm preacurată nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, prin care toți ne mîntuim și din lanțurile morții, și din păcatul cel cumplit, și din legăturile iadului scăpăm.

L U M I N Î N D A

Ca o stea prealuminoasă ai strălucit în pămîntul nostru, cuvioasă maică, iar cinstitele tale moaște izvorăsc minuni tuturor celor ce cu credință aleargă la ajutorul tău. Pentru aceasta, te rugăm, fericită, cere Mîntuitorului tuturor să dea iertare de greșeli celor ce cu dragoste săvîrșesc cinstită pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, sau a Născătoarei:

La tine singur Acoperemîntul cel tare al credincioșilor scap, spre tine îmi pun nădejdea mîntuirii mele, Preasfîntă Stăpîină de Dumnezeu Născătoare, nu mă trece cu vederea.

LA LAUDE

Dacă sîntem în perioada Penticostarului – stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Cuvioasei. Iar dacă nu sîntem în perioada Penticostarului, atunci se cîntă doar 4 stihiri ale Cuvioasei, repetîndu-se prima.

Stihirile Cuvioasei, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești...

Dobîndind cămara cea cerească, împreună cu fecioarele cele înțelepte, fericită, de unde ai și primit darul de a vindeca bolile și neputințele, cu credință te rugăm: cere să se mîntuiască sufletele noastre.

Pomenirea ta cea sfîntă și plină de darurile Sfîntului Duh, este cu adevărat vrednică de laudă, căci luminează cu dumnezeiești raze, mulțimea credincioșilor și îndeamnă să te slăvească pe tine, cuvioasă maică.

Adunîndu-ne astăzi toți împreună, să cinstim cu credință pe fericita maica Agafia, care revarsă rîuri de tămăduiri și risipește supărările de tot felul de patimi prin Duhul cel dumenzeiesc.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Din pruncie ai fost aleasă de Mîntuitorul Hristos și pe sineți Lui te-ai dăruit, cuvioasă. Deși neputincioasă fiind,

ai fost împodobită cu darul tămăduirii și al slujirii celor neputincioși. Pentru aceasta, și cununa cea nestricăcioasă din mîna Lui ai luat; Căruia roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, sau a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm, roagă-te, Stăpînă, cu cuvioasa Agafia, să mi-luiască sufletele noastre.

Slavoslovia mare, troparele, ecteniile și otpustul

LA LITURGHIE

Fericirile din Cîntările a 3-a și a 6-a.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

Apostolul din Epistola întîi către Corinteni, IX, 2-12,

Evangelhia de la Luca VII, 37-50.

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul de auzul rău nu se va teme.